

at man, da en lignende Forhøielse af Indhandlingsprisen forrige Gang laa for i dette Thing, ikke syntes at være saa velvillig stemt derfor som nu, og i alt Fald syntes man ikke at være paa det Nene med, om det vilde medføre en saadan Fordeel, som man nu anerkjender. Jeg veed dog meget vel, at Forslaget dengang forelaa i Forbindelse med et om en Forhøielse i Udhandlingsprisen, hvilket nu er bortfaldet. Jeg maa saaledes vedblivende meget anbefale Antagelsen af Udvalgets Endringsforslag.

Ville: Det ærede Medlem her ligeoverfor (S. M. Peterfen), som formodentlig hører til det Fleertal af Udvalget, der har stillet Endringsforslaget Nr. 5, henviser til, at der i Anmærkningerne til Finantsloven fandtes de Dyringer, som jeg før havde bebrejdet Udvalget som urigtige. Jeg skal først fremhæve, at det kun var een af mine Bemærkninger, som det ærede Medlem derved svarede paa, men at han ikke gav Forklaring af den utilfredsstillende Motivering, der laa i, at fordi Høistolen gjorde raske Fremskridt, skulde man ikke give den Mere at raade over, men omfordele de Penge, som man gav i Tilskud til den. Foraa vidt det ærede Medlem indlød sig paa, hvad jeg havde ytret, skal jeg dernæst gjøre opmærksom paa, at der dog er en meget væsentlig Forskjel paa, hvad der er anført i Betænkningen Sp. 179—80 og i Anmærkningerne Sp. 343—44. Og Exemplet er ganske praktisk, fordi det viser, hvorledes meget ofte en Bemærkning, der maaskee første Gang, den kom frem, kan have været nogen unde rigtig eller i alt Fald ladet sig forklare, ved efterhaanden at gjentages og gjentages med smaa Forandringer og smaa Forandringer ender med at være lige stil stridende imod Ret og Sandhed. Det er sagt i Udvalgets Fleeritals Motivering, at Sorø Academies Bidrag „grundet sig paa Academiets Forpligtelse til at holde et Landvæseninstitut“. Ordet „Forpligtelse“ findes nu ganske vist ogsaa i Anmærkningerne til Finantsloven, men det er dog noget ganske Andet, som der er sagt. Der tales nemlig om „den Sorø Academi ifølge Statutterne af 28de Januar 1827 § 3 paahvilende Forplig-

telse til at etablere et praktisk Forbdyrnings- og Forstintitut“. Det er allerede en lille, ikke uvæsentlig Forandring deri. Det ene var en „Forpligtelse til at holde et Landvæseninstitut“, det Andet til at „etablere et praktisk Forbdyrnings- og Forstintitut“. Men selv den Bemærkning, som staaer i Anmærkningerne til Finantsloven, er ikke correct. Det ærede Medlems Bemærkning har forsaavidt havt nogen Tøse, som en Deel af det Ucorrecte kan skydes bort fra hans Side og over paa Ministeriets. Men at Motiveringen i Finantsloven ikke er correct, vil bedst fremtræde, naar jeg faaer Lov til at oplæse Statutterne af 28de Januar 1827 § 3, hvortil Finantslovens Anmærkninger henviser. Det hedder nemlig der: „Og da Landbovæsenet er af saa høi Værd og Vigtighed i den danske Stat, og Sorø Academies vidtløftige Forb- og Skoveiendomme give der ved Stedet en hyppelig Leilighed til praktisk Veiledning i samme, saa skal med Academiets endvidere være forbundet et praktisk Forbdyrnings- og Forstintitut, først og fornemmeligen for de Unge, som ved Sorø Academi have fuldbendt deres Cursus“, og dernæst ogsaa for Andre. Der er saaledes i denne Statutters Paragraph ikke Tale om nogen som helst Forpligtelse; der er kun Tale om en Plan, et Program, som Staten dengang har lagt for en særegen Art af Virksomhed for Sorø Academi, for en Virksomhed der ved Stedet, hvor de vidtløftige Forb- og Skoveiendomme give en hyppelig Auleidning til praktisk Veiledning i Landbovæsenet, og hvor der derfor skulde stiftes et praktisk Forbdyrnings- og Forstintitut. Men den kongelige Veterinair- og Landbohøiskole er slet ikke noget Institut af den Art, som her er omtalt i Statutternes § 3; det er ikke noget „praktisk“ Institut, men væsentlig et theoretisk Institut, og en „Forpligtelse“ for Sorø Academi til at understøtte den kan ikke uledes af Statutternes § 3. Det ærede Medlem vil altsaa see, at skjøndt han ganske vist tilbeels — men ogsaa kun tilbeels — har nogen Hjemmel til at slyde over paa Indenrigsministeriet det urigtige Udtryk om en „Forpligtelse“ — det er muligt, at Indenrigsministeriet igjen kan slyde det videre til Andre og endog gaar langt tilbage i